

La frase del dia

“Si els catalans voten per la independència això no ho aturarà ni Déu ni Rajoy”

Joan Tardà, DIPUTAT D'ERC AL CONGRÉS

A la tres

Carles Ribera cribera@elpuntavui.cat

E.L. Doctorow

Billy Bathgate és el títol d'una pel·lícula de gàngsters dirigida per Robert Benton el 1991 i interpretada per un estol de figures de Hollywood de la talla de Dustin Hoffman, Nicole Kidman, Bruce Willis, Steve Buscemi o Stanley Tucci. El film, tot i no figurar pas entre les joies del gènere negre, es deixa veure i fins i tot té algun moment brillant. Està basat en una novel·la del senyor E.L. Doctorow, un dels grans noms de la literatura nord-americana actual. *Billy Bathgate*, la novel·la, és molt millor, molt, que l'adaptació que se'n va fer per al cinema. Potser fa bona la irònica frase sobre el setè art atribuïda justament a aquest novel·lista: “Les pel·lícules [a diferència de la literatura] són massa literals.”

El senyor Doctorow va morir ahir a

“La literatura i els lectors perdem un dels grans autors contemporanis”

Nova York, als 84 anys. Una gran pèrdua per al món de les lletres. Entre els grans títols de la novel·lística contemporània cal comptar-hi bona part dels que va signar aquest autor, publicats en català per Edicions de 1984. Especialment memorables, a més de l'obra citada, són *Ragtime*, *Homer and Langley* o *La gran marxa*, on excel·leix el creador d'un univers literari dens i alhora accessible, el magistral recreador d'èpoques i escenaris i el dibuixant

precís d'una galeria de personatges memorables. Si aquesta setmana hagués de marxar de vacances, cosa que lamentablement no faré, m'enduria alguns d'aquests volums. Si no hagués de marxar també intentaria trobar el temps per assaborir la prosa d'un autor que va dir que escriure és com conduir de nit i amb boira. “Només t'hi veus fins on enfoquen els llums. Però d'aquesta manera pots anar fent tot el trajecte.” Una reflexió sobre l'ofici d'escriure que també és, en el fons, una gran lliçó sobre la vida mateixa, per on anem transitant amb els llums de boira de la incertesa, endavant, endavant, fins a completar, més o menys damnats, un trajecte la distància del qual ignorem fins que s'acaba aixecant la boira, s'apaguen els llums i ja la tenim escrita.

EDITORIAL

El PP colla drets fonamentals

Les lleis pensades per protegir els estats solen ser batejades amb grans eufemismes destinats a presentar-les com si en realitat volguessin protegir els ciutadans. És el cas de la llei de seguretat ciutadana aprovada ahir pel govern del Partit Popular. Una llei que retrata una vegada més el tarannà reaccionari de l'executiu espanyol i que va ser aprovada el mateix dia que el ministre de Justícia, Rafael Catalá, amenacés amb la suspensió de l'autonomia catalana en cas que prosperi el procés sobiranista. Restringir les llibertats i amenaçar els qui volen exercir-les ja s'ha convertit en la marca de fàbrica dels populars.

La nova eina legislativa permetrà sancionar comportaments ciutadans perfectament democràtics emparant-se en l'ambigüitat amb què poden ser interpretades algunes de les seves normes. Però, a més, la reforma exprés impulsada pel Congrés dels Diputats –i que ara ha de culminar el tràmit al Senat– inclou la possibilitat d'utilitzar el supòsit d'una “situació d'interès per a la seguretat nacional” perquè el president espanyol pugui intervenir una comunitat autònoma. D'aquesta manera podria assumir directament competències traspassades com ara el control del cos dels Mossos d'Esquadra. En definitiva, més munició legal que s'afegeix al temut article 155 de la Constitució.

A Rajoy i al seu equip els molesta que els retreguin manca de cintura davant les aspiracions catalanes, però a mesura que s'acosta el 27-S s'atrinxeren més en l'immobilisme polític mentre esmolen el discurs de la por per impedir que puguem decidir el nostre futur a través de les urnes.

Desclot

El “gest” de Rajoy

Com més s'acosten les eleccions espanyoles més augmenten també els rumors de magnanimitat atribuïts a Mariano Rajoy. Escampen els diaris de la corda del president que el govern espanyol farà abans de final d'any “gestos” de conciliació dedicats a Catalunya. Més enllà del dit del mig ert que identifica Rajoy quan respon a les pretensions dels catalans. Potser per això Cristóbal Montoro ha anunciat que no aplicarà les calendes gregues a la renovació del pacte fiscal. I potser per això també aquesta setmana el Ministeri d'Hisenda ha fet públiques per segona vegada en l'era Rajoy les balances fiscals autonòmiques. Potser sí, potser el govern espanyol està disposat a rectificar ni que sigui lleugerament el dèficit –no suporten la paraula “espoli”– que aguanta sense estoïcisme Catalunya. Com més lleugerament, millor. I perquè sigui magra i ridícula, la rectificació, el millor sistema és alterar-ne les xifres. Per això el ministre, aplicant el cèlebre sistema Àngel de la Fuente, ha rebaixat el dèficit de Catalunya corresponent al 2012, que és el que ara s'ha fet públic, i ha augmentat el de Madrid. Fent valer el mètode conegut com de “càrrega-benefici”, que carrega sobre tots els contribuents de l'Estat el benefici que trau Madrid de la capitalitat. Ni que sigui a Madrid on s'inverteix el sou i les dietes dels funcionaris de l'Estat. On hi ha els seus museus, els dels funcionaris. El gest de Rajoy encara és desconegut. El de Catalunya hauria de ser, en efecte, alçar-li el dit del mig.

Vicent Sanchis

Les cares de la notícia

EXPRESIDENT DE BANKIA

Rodrigo Rato Imputat i mut

Rato va comparèixer ahir davant el jutge que l'havia citat com a imputat accedint al jutjat pel pàrquing reservat als funcionaris. La mesura, recomanada per la policia, va deixar amb un pam de nas els preferentistes que volien increpar-lo. Rato es va negar a declarar perquè vol llegir-se els nous informes.

ALCALDESSA DE BARCELONA

Ada Colau Sense privilegis

Encara que no es comparteixin les seves decisions, no es pot negar que Ada Colau les adopta amb coherència. Dues mesures conegudes ahir ho confirmen: l'Ajuntament prescindirà de la llotja al Liceu perquè l'alcaldesa ho troba un privilegi i la missa deixarà de formar part dels actes oficials de la Mercè.

RESPONSABLE DE L'EUROREGIÓ PIRINEUS MEDITERRÀNIA

Mireia Canals Cooperació transfronterera

Tot va començar l'any 1991 a Perpinyà amb la signatura de la Carta de l'Euroregió que va posar els fonaments. Ara l'Euroregió Pirineus Mediterrània coordina accions transfrontereres amb la Catalunya Nord i les Illes Balears buscant interconnexions lingüístiques i millores en la recerca i la innovació.

